विशेत्यादि। यदि त्वं रामकिङ्करस्तदा क्वासावित्यतद्दद्मु च्यते तव प्रियोमाल्यवति पर्व्वते वर्त्तते महेन्द्रस्य पर्व्वतविशेष स्य न विप्रकृष्टं न दूरं विन्ध्यनाम्नः पर्व्वतात् न दूरं समुद्रस्य ना नभ्यासे न दूरे वारादर्थैरिति विन्ध्यपर्व्वतशब्दात् पचे पञ्चमी तदप्रवृत्तिपचे सम्बन्धे षष्ठ्येव आरादर्थैरिति दूरान्तिकार्थैः दूरान्तिकार्थादसत्त्वेऽम्टाङसिर्ङिश्चेति परः स्वमते विप्रकृष्टा दयोदेशार्थत्वे विवक्षिताः स्थितिक्रियात्वर्थात्लभ्यतएव तेनास्ती त्यध्याहारात् देशाध्वकालभावंवाढैरिति पाक्षिककर्म्मत्वं कर्म त्वाभावपचे सप्तमी॥ १११॥

असंप्राप्ते दशग्रीवे प्रविष्टोऽहमिदं वनं। तस्मिन् प्रतिगते द्रष्टुं त्वामुपाक्रंस्यचेतितः॥ ११२॥

ज०म० असमित्यादि। दशवदने असंप्राप्ते अप्रविष्टे अहमचेतितः सन् इदं वनमशोकवनिकाख्यं प्रविष्टइति तस्मिन्प्रतिगते त्वां द्रष्टु मुपाक्रंसि समुत्सहे स्म यस्यचभावेनेति सप्तमी कपेः प्रवेशोपक्र मयोः रावणसंप्राप्तिप्रतिगमनक्रियाभ्यां लक्ष्यमाणत्वात् उपाक्रं सीति उपपराभ्यामित्यनेन वृत्यादिषुसर्गउत्साहे क्रमेस्तङ् उत्त मपुरुषैकवचनं इट् स्त्रीक्रमोरनात्मनेपदनिमित्तइति सिच् इट् नभवति॥ ११२॥

भ० असमित्यादि। रावणे असंप्राप्ते अनायाते सति अहमचेतितो ऽज्ञातः सन्निदं वनं प्रविष्टः प्रवेशस्य गतिविशेषत्वात् गत्यर्थाढेति कर्त्तरि क्तः तस्मिन् प्रतिगते सति त्वां द्रष्टुं साक्षात्कर्त्तुं अहं